

DE GROTE DAG VAN OLIVER W. PANKEY

(Anybody out there)

komedie

door

JOHN PATRICK

Nederlandse bewerking

Karel van Bosheim

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GROTE DAG VAN OLIVER W. PANKEY – ANYBODY OUT THERE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN PATRICK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1972 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Oliver Pankey; een bankbediende
Sophie Goggan; een huisbazin
Millie Millhaus; nog een bankbediende
Een inbreker; zonder naam
Herbie Henderson; een bankdirecteur
Debbie Richards; agente verkeerspolitie
Anita Wren; een doktersassistente
Dokter Dickey; een huisarts
Bill McSwain; een F.B.I.-man
Een bezoeker; zonder naam
Sandor Popouski; een violist

NB: Dokter Dickey komt maar in één scène voor en hij kan desgewenst gemakkelijk de kleinere rollen van de bankrovers, de bezoeker en Sandor Popouski voor zijn rekening nemen. Het stuk kan dan gespeeld worden door 4 dames en 4 heren.

DECOR:

Eerste bedrijf van dit filmisch- flitsende stuk speelt afwisselend in de kamer van Oliver, op de bank, in de wacht- en spreekkamer van de dokter, dan weer op de bank. In het tweede bedrijf bevinden we ons achtereenvolgens op de bank, in de kamer van Oliver en weer op de bank. Het beste kan gespeeld worden in een simultaandecor, met links het (*zeer kleine*) kamertje van Oliver en de rest van de speelruimte voor de bank en de dokter. Het bed van Oliver kan, mits verrijdbaar, met een plaid erover, dienen als bank in de spreekkamer van de dokter, enz. Op deze manier kan men gemakkelijk en snel de nodige veranderingen aanbrengen.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Tijd: Heden. Het is vroeg in de ochtend. De slaapkamer van Oliver in een derderangs huurkazerne in New York. Het is een piepklein optrekje, met een bedbank die, uitgeschoven, de weg naar de buitendeur verspert. Er is nog net plaats voor een tafeltje, waarop een lamp, een radio, een kookplaat en een wekker, en één stoel. Er is een raam dat uitzicht biedt op een luchtkoker. Verder een kastdeur en een deur naar de badkamer. Als het doek opgaat, ligt Oliver in een ouderwets nachthemd te slapen. Ter bestrijding van zijn pukkeltjes draagt hij een schoonheidsmasker. De wekker begint te ratelen. Hij schiet overeind en tast even wild om zich heen, voor hij doorkrijgt dat hij het masker opheeft. Hij zet de wekker af. Oliver is in de twintig, tamelijk nerveus, vol ondernemingslust (*hoewel het hem meestal tegenzit*) en aardig op een jongensachtige, ongecompliceerde manier. Hij zet zijn bril op en kijkt op de wekker. Hij komt uit bed en loopt naar het venster, haalt een aantal keer diep adem en blaast de lucht de kamer in. Dan schudt hij een aantal vitaminepillen uit een pot en slikt die door met een glaasje water. Vervolgens plaatst hij een fluitketel op de kookplaat en schakelt die in. Daarna zoekt hij een muziekje op de radio. Na deze ochtendlijke plichten volbracht te hebben, pakt hij zijn broek en gaat naar de badkamer. De weg naar de badkamer is geplaveid met handdoeken.

RADIO-PRESENTATOR: Hey folks, goedemorgen, hier is Vroege Vogel in de Early Bird-uitzending van Radio City. Goedemorgen, allemaal. Wakker worden, slaapkopjes, het zonnetje is al op, het wordt een schit-te-rende dag, de vogels zingen in de bomen, de krantenjongens fietsen fluitend over de trottoirs, en er staan files op alle wegen. Maar wat een dag, mensen, wat een dag, dit is een dag om aardig te zijn tegen je buurman, om hallo te zeggen tegen een willekeurige voorbijganger. Zullen wij dat oefenen, mensen, nu, allemaal tegelijk. Daar gaat ie... Halloo... (*hij pauzeert. Dan komt er een stem via de luchtschacht*)

STEM: Hé, doe die verdomde radio uit!

RADIO-PRESENTATOR: Hallooooh!.... Zullen we nog één keer, mensen, om het niet te vergeten?

STEM: Hé, jij daar, zes hoog. Zet die radio af, idioot! Ik wil slapen.

RADIO-PRESENTATOR: Want een beetje aardigheid kost niets,

beste mensen en maakt het leven toch zoveel aangenamer... Dus we oefenen nog een keer "Hallooh".... *(op dat moment zeilt er een fles dwars door het raam en valt met veel glasgerinkel naar binnen)* Ja, dat is beter. En nu ga ik mijn eerste plaatje draaien en dat is natuurlijk Oh, what a lovely morning...." *(Oliver komt op, hij heeft nu alleen zijn broek aan. Hij zet de radio uit , pakt de fles van de grond en doet het raam met het gebroken glas open)*

OLIVER: Zeg, je hebt mijn raam gemold!

STEM: Volgende keer kom ik naar boven en dan mol ik jou!

OLIVER: Hou je gemak, jij daar, of ik bel de politie! *(als antwoord zeilt er een tweede Colaflesje naar binnen)* Nou, nou, driftkopje hoor! *(hij raapt het flesjes op, aarzelt of hij terug zal gooien. Begint de glasscherven op te rapen. Dan wordt er op de deur geklopt)* Een ogenblikje! *(hij schuift de bank tegen de muur, waardoor de deur vrijkomt. Zijn huisbazin, Sophie Goggan, komt binnen. Middelbare leeftijd, vinnig, op de centjes)* O, goedemorgen, mevrouw Goggan.

SOPHIE: Ik stond toevallig op de overloop. Hoorde ik hier glas breken?

OLIVER: Een of andere gek gooide een fles naar binnen!

SOPHIE: Waarom?

OLIVER: Ik had de radio aan. "Vroege Vogel".

SOPHIE: Weer veel te hard natuurlijk!

OLIVER: Ik stond te gorgelen.

SOPHIE: Dan moet u de schade betalen.

OLIVER: Ik? Maar ik heb die ruit toch niet gebroken!

SOPHIE: De burens hadden last van uw radio, dus dan bent u aansprakelijk. *(kijkt speurend rond, ziet de kookplaat)* Aha, aha! Koken op de kamer. Dat is niet toegestaan.

OLIVER: Alleen maar een keteltje water voor de thee.

SOPHIE: Koken is koken. *(trekt de stekker er uit)* M'n hele huis stinkt er naar.

OLIVER: Thee stinkt niet, mevrouw Goggan. Je kan 't amper ruiken.

SOPHIE: Regels zijn regels en afspraken zijn afspraken. *(pakt de kookplaat bij het snoer)* Deze neem ik in beslag. U kunt 'm terugkrijgen als u weggaat. En dat zal niet lang duren als u zich niet aan de regels houdt.

OLIVER: Maar dan moet ik drie trappen naar beneden om thee te maken. Als er tenminste een pitje vrij is in die keuken van u.

SOPHIE: U beklagt zich over de accommodatie?

OLIVER: O nee, mevrouw Goggan, ik heb het hier reuze naar mijn zin. Ik heb een mooie kamer met een luchtkoker en alles.

SOPHIE *(kijkt naar de grond)*: Waar staat u op?

OLIVER: Op mijn voeten!

SOPHIE: U staat op mijn badhanddoeken.

OLIVER: O, ja, die leg ik altijd op de vloer als ik mijn schoenen nog niet aanheb.

SOPHIE: U loopt over mijn badhanddoeken?

OLIVER: Met die houten vloeren weet je 't maar nooit. Je hebt zo een splinter in je voet of je loopt een infectie op.

SOPHIE: Wilt u soms insinueren dat mijn vloeren niet schoon zijn?

OLIVER: Nee, maar ik weet niet wie hier voor mij gewoond heeft en een mens kan niet voorzichtig genoeg zijn.

SOPHIE: Ik zal u vertellen wie hier voor u woonde. Een lieve, charmante oude dame van 92, die er niet over zou prakkiseren om op blote voeten door de kamer te banjeren.

OLIVER (*raapt snel de handdoeken op*): U hebt mij helemaal gerustgesteld.

SOPHIE: Ze was dol op deze kamer. Betaalde prompt op tijd de huur en klaagde nooit!

OLIVER: Als ze zo dol was op deze kamer, waarom is ze dan weggegaan?

SOPHIE: Ze ging dood, daarom.

OLIVER: Ze ging dood? Hier in deze kamer?

SOPHIE: Maakt u zich maar niet ongerust. We hebben de hele boel laten ontsmetten.

OLIVER: Ontsmetten? Wat had ze dan?

SOPHIE: Ze had niks. Ze hield gewoon op met adem halen en toen ging ze dood!

OLIVER: In mijn bed?

SOPHIE: Wat maakt dat nu uit! U lag er toch niet bij!

OLIVER: Toch een eng idee. Dat er iemand dood is gegaan in mijn bed.

SOPHIE: Ik heb laatst gelezen dat er in ieder bed gemiddeld vijf mensen doodgaan.

OLIVER: Ik zal nooit meer zo lekker in mijn eigen bedje kunnen slapen.

SOPHIE: Voor mijn part gaat u op de grond slapen. Ik sta hier mijn tijd maar te verdoen met naar uw gezeur te luisteren.

OLIVER: Ik vind dit geen gezeur, mevrouw Goggan. Tenslotte moet ik ook eens doodgaan.

SOPHIE: Als u dat maar niet hier doet. (*pikt de twee flessen mee*) Ik neem die flesjes wel mee. Er zit statiegeld op. (*Oliver zet zijn radio aan, zachter deze keer, en gaat terug naar de badkamer*)

STEM PRESENTATOR: En na dit plaatje gaan we verder met de

verkeersinformatie. Een autobus met nonnen is over de kop geslagen op de Throg's Neck Bridge. Het verkeer wordt omgeleid via de Joodse Begraafplaats. De eerste bankoverval van vandaag vond plaats op een bijkantoor van de Chase Manhattan Bank in 42nd Street. De overvallers zijn verdwenen in een blauwe Ford Mercury. In de Bronx betrapte de politie een nachtwaker die zijn vrouw had betrap met een andere nachtwaker, hij wilde zijn vrouw uit het raam

gooien, van twintig hoog welteverstaan. En nu, vroege luistervrienden, gaan we onze eerste jarige van vandaag opbellen.

Het is Alice Maccuire van Long Island...Hallo, Alice, luister je mee?

..Alice is vandaag 21 geworden, beste mensen, en ze heeft ons verteld dat ze gewoon naar haar werk gaat maar vanavond gaat ze stappen met haar vrienden... *(intussen wordt er op de deur geklopt.*

Oliver komt uit de badkamer, hij is bezig een hemd aan te trekken.

Hij doet

de radio uit en de deur open. Millie Milhaus komt binnen, een meisje van zijn leeftijd, een heel gewoon, aardig kind.. Ze doet wat verlegen tegen Oliver)

OLIVER: O hallo, Millie. Ben ik zo laat?

MILLIE: Nee, ik ben vroeg. Ik wil met je praten.

OLIVER: We kunnen beter de deur op een kier laten. Je kent de regels van mevrouw Goggan.

MILLIE: Of ik die ken. Ik had je deze kamer nooit moeten aanraden.

OLIVER: Wist jij dat er een oude dame is doodgegaan in mijn bed?

MILLIE: Wanneer?

OLIVER: Oh, een hele tijd geleden al.

MILLE: Oliver, kan ik met je praten? Serieus?

OLIVER: Kan dat niet in de ondergrondse?

MILLE: Daar wil ik juist met je over praten. Ik ga niet meer met jou in de ondergrondse.

OLIVER: Wil je dan met de bus?

MILLE: Ook niet.

OLIVER: Hoe wil je dan op de bank komen?

MILLE: Oliver, ik wil trouwen.

OLIVER: Dat weet ik. Met mij.

MILLE: Je begrijpt het niet, Oliver!

OLIVER: Toch wel. Jij wilt niet nog een jaar wachten. Dat neem ik je niet kwalijk. Ik ga vanmorgen nog naar meneer Henderson om opslag te vragen. Ik wil opslag en promotie!

MILLIE: Luister.. Oliver.... ik ga met iemand anders trouwen.

OLIVER: Dat begrijp ik niet.

MILLE: Moet ik het dan nog een keer zeggen?

OLIVER: Bedoel je dat je niet met mij wilt trouwen maar met iemand anders?

MILLIE: Ja, dat bedoel ik.

OLIVER: Maar hoe kun je met iemand anders trouwen als je met mij verloofd bent?

MILLIE: Nee, dat kan niet. Daarom dacht ik dat het beter was om de verloving te verbreken.

OLIVER: Maar wat heb ik dan gedaan?

MILLIE: Niets. Daarom ben ik juist verliefd geworden op Herbie. Die doet tenminste wat.

OLIVER: Herbie? Herbie Henderson, de chef?

MILLIE: Een man van de wereld. En een vechter.

OLIVER: Een flapdrol is het.

MILLIE: Jij bent altijd bang voor moeilijkheden, Oliver. Dat is de moeilijkheid met jou.

OLIVER: Als je moeilijkheden wil, Herbie Henderson brengt jou zo in moeilijkheden, let op mijn woorden.

MILLIE: Hij komt tenminste op voor zijn rechten. Jij laat altijd over je lopen. Jij laat je wegduwen bij de bus. Jij durft niet eens wat terug te zeggen als een kelner lomp tegen je doet. OLIVER: Maar ik geef dan geen fooi!

MILLIE: En je eet zelfs dingen die je niet besteld hebt.

OLIVER: Soms zijn ze veel lekkerder.

MILLIE: Herbie geeft mij een gevoel van geborgenheid.

OLIVER: Wil jij je leven soms doorbrengen in een safeloket?

MILLIE: En dan is er nog iets. Je hebt me de laatste vier weken niet meer gekust.

OLIVER: Daar heb ik een gegronde reden voor.

MILLIE: Er bestaan geen gegronde redenen om elkaar niet te kussen!

OLIVER: Ik wilde jou niet bezoedelen.

MILLIE: Be-watte?

OLIVER: Okay, ik zal je de waarheid vertellen. Ik denk dat ik eh... iets... eh... opgelopen heb...

MILLIE: Wat?

OLIVER: Sommige mensen noemen dat een relatiegeschenk, maar ik kan daar niet om lachen.

MILLIE: Maar Oliver, jij! Uitgerekend jij! Hoe kon je!

OLIVER: Het was een noodgeval.

MILLIE: Een noodgeval?

OLIVER: Wees maar gerust, ik ben je niet ontrouw geweest.

MILLIE: Als jij hebt wat jij zegt, kan dat toch niet anders.

OLIVER: O ja, toch wel, Millie. Het kan vreemd gaan met die dingen. Vier weken geleden ben ik naar de w.c. geweest in een toiletgebouw van de ondergrondse. O, ik was heel voorzichtig, ik liep op mijn tenen, maar toch heb ik wat opgelopen, ben ik bang.

MILLIE: Door je tenen?

OLIVER: Nee, door de bril. Van de w.c. dus. Sinds die tijd heb ik overal jeuk. Afgelopen dinsdag ben ik naar de dokter geweest voor een bloedonderzoek.

MILLE: En wat zei hij?

OLIVER: Vandaag krijg ik de uitslag.

MILLE: Ben je bij je huisarts geweest?

OLIVER: Nee, ik heb er zo maar eentje geprikt uit de Gouden Gids. Ik heb een vals adres en een valse naam opgegeven. John Good! Ik wou dat ik mezelf Herbie Henderson had genoemd!

MILLIE: Het maakt voor mij allemaal niks meer uit, Oliver. *(doet ring af)* Ik geef je je ring terug.

OLIVER: Doe nou geen dingen waar je later spijt van krijgt, Millie. Ik zal opslag vragen. Vanmorgen nog!

MILLIE *(schudt haar hoofd)*: Er komt wel iemand anders om jou gelukkig te maken, Oliver.

OLIVER: Ik ben liever ongelukkig met jou... Kun je niet wachten tot morgen?

MILLIE: Waarom tot morgen?

OLIVER: Omdat morgen mijn sterren verkeerd staan. Dan komt mijn horoscoop tenminste een keertje uit!

MILLIE: Nou goed, ik zal nog één dag wachten. Maar op voorwaarde dat je aan niemand vertelt dat we morgen onze verloving gaan verbreken. Dat geeft zo'n rare indruk.

OLIVER: Op voorwaarde dat jij aan niemand vertelt dat ik heb wat ik misschien heb. Dat geeft zeker een rare indruk.

MILLIE: Ik vind het rot voor je, Oliver, ik vind het echt heel rot voor je. Want je ruikt altijd zo schoon.

OLIVER: Ik ben ook schoon.

MILLIE *(naar de deur)*: Ik zie je wel op de bank. *(doet deur open)* Ik hoop dat het goed is met je bloed. *(af. Oliver kijkt naar de ring in zijn hand. Hij probeert hem te laten flonkeren in het licht, maar er flonkert niets voor Oliver vandaag. Hij legt hem op tafel en gaat terug naar de badkamer. Na enkele ogenblikken sluipt er een ongunstig uitziende jongeman naar binnen, die een enorme koffer bij zich heeft. Hij pakt Oliver's koffer uit de kast en begint de inhoud over te hevelen in zijn koffer. Als hij de kast leeggeruimd heeft, pakt*

hij de radio in. Oliver komt uit de badkamer met een scheerapparaat in zijn hand. Hij blijft geschrokken staan. De inbreker trekt een mes)

OLIVER: Wat doet u in mijn kamer?

DIEF: Wat denk je?

OLIVER: Waar is mijn radio? (*ziet open koffer*) En wat bent u van plan met mijn kleren?

DIEF: Ik breng ze naar de stomerij.

OLIVER: Kom nou, u bent een dief!

DIEF: Gaan we schelden? Goed, dan noem ik jou: Lijk!

OLIVER (*stapje terug*): Gaat u mij vermoorden? Maar ik ben jarig vandaag.

DIEF (*steekt zijn hand uit*): Kom op met dat scheerapparaat.

OLIVER (*geeft hem haastig af*): 't Is geen beste, hoor!

DIEF: Ik heb een lichte baard.

OLIVER: Kan ik mij niet even afscheren? Ik ben al zo laat voor mijn werk.

DIEF: Hoe laat is het?

OLIVER (*kijkt op zijn horloge*): Tien over acht.

DIEF: Okay. Geef mij dat klokkie.

OLIVER: Kunt u de wekker niet meenemen? Ik heb dit horloge nodig.

DIEF (*steekt met zijn mes naar Oliver*): Als je me kwaad maakt..

OLIVER (*geeft hem haastig het horloge*): Ik wou u alleen maar helpen. Het is niet waterproof.

DIEF (*bekijkt het horloge*): Waar heb je dit lor vandaan?

OLIVER: 't Was een cadeautje van tante Lucy, voor mijn eind-examen.

DIEF: Een plastic bandje.

OLIVER: Afwasbaar!

DIEF: Geneer je je niet om met zo'n goedkoop prul rond te lopen!

OLIVER: Als je de mouw van je overhemd laat zakken, zie je het niet.

DIEF: Welke maat heb je?

OLIVER: Maat 41.

DIEF: Mooi. Precies mijn maat. Kom op met je overhemden.

OLIVER (*doet snel een la open en haalt er een paar overhemden uit*): Kan ik er een houden om naar mijn werk te gaan?

DIEF (*pakt ze aan*): Heb jij maar twee overhemden?

OLIVER: Drie! Een is er in de was.

DIEF (*bekijkt ze*): Man, man, wat een vreselijke smaak heb jij.

OLIVER: Ze zijn druiptdroog en zelfstrijkend. En dat is heel belangrijk als je de hele dag werkt en zelf je huishouden moet doen.

DIEF: Ik krijg altijd de pest in als ik zaken moet doen met kale neten

als jij.

OLIVER: Oh, maar ik ben helemaal niet zo'n kale neet, hoor. Maar ik ben erg zuinig, omdat ik spaar voor ons trouwen.

DIEF: Je houdt het niet voor mogelijk.

OLIVER: Echt waar. *(toont hem de ring)* Hier is mijn verlovingsring.

DIEF: Ik kom toch niet helemaal voor niets. Kom op!

OLIVER: Dat gaat niet. Ik moet nog twee termijnen afbetalen.

DIEF: Doe ik wel. *(pakt de ring)*

OLIVER: Maar u hebt er toch niets aan?

DIEF: Hoe weet jij dat! Ik heb ook verkering.

OLIVER: Maar uw verloofde wil vast en zeker geen gestolen ring dragen.

DIEF: Daar zit ze niet mee, maar met zo'n stukkie waardeloos materiaal hoef ik niet aan te komen. Ze zou 'm zo naar mijn kop gooien.

OLIVER: Oh, maar dan kunt u hem misschien beter teruggeven.

DIEF *(schudt bedroefd het hoofd)*: De mensen hebben steeds meer goedkope rommel in huis vandaag de dag.

OLIVER: Ja, de dure spullen zijn waarschijnlijk al gestolen.

DIEF: Als ik hier twee dollar voor maak, mag ik nog niet mopperen.

OLIVER *(pakt snel zijn portefeuille)*: O, maar ik geef u er graag twintig voor.

DIEF *(steekt zijn hand uit)*: Hoeveel heb je daar?

OLIVER *(probeert de portefeuille snel weg te stoppen)*: Ik geef u een cheque.

DIEF: Hier met de poen!

OLIVER *(geeft portefeuille af)*: Ik heb dit geld opzij gelegd voor mijn moeder. Honderdvijfenzestig dollar. Ze heeft het nodig.

DIEF: Denk je soms dat ik geen moeder heb?

OLIVER: Ze is 86 en reumatisch.

DIEF: De mijne is 66 en alcoholisch. Zij heeft het dus veel meer nodig!

OLIVER: Mag ik dan in ieder geval mijn lege portefeuille houden?

DIEF: Ik zal je mijn ouwe wel sturen. Honderdvijfenzestig ballen, niet slecht. En nu - je broek uit.

OLIVER: Wat bent u nu van plan?

DIEF: Raad 'ns.

OLIVER: U gaat mij toch niet castreren?

DIEF: Nee, maatje, die ballen mag je houden. *(Of: Nee, maatje ik pak niet alles van je af)* Ik wil alleen je broek.

OLIVER *(trekt zijn broek uit)*: Maar hoe moet ik dan naar kantoor?

DIEF: Ik geef je wel een lift.

OLIVER: Ik word vast ontslagen.

DIEF: Waar werk je?

OLIVER: Bij de bank. De Spaarbank voor Groot en Klein.

DIEF: Hoge Piet daar?

OLIVER: Ik? O nee. Ik ben maar een gewoon cassiertje. Het is trouwens maar een klein filiaal. We zijn maar met ons drieën.

DIEF: Waar is het?

OLIVER: Elm Street.

DIEF: Je hoort nog wel van me. (*Oliver staat nu in zijn onderbroek*)

En nu - draai je om.

OLIVER: Waarom?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto